

Fra Anstalten i Minnesota husker jeg en saadan lille Pige af Svinetypen. Hver Eftermiddag, naar hun kom op i Legestuen, stillede hun 2 Rækker Stole op foran sig og legede Skole med dem. Stolene var Børnene, hun Lærerinden. Nogle fik Kys og Klap men andre blev ruskede i Ryggen eller hun hældede dem forover og gav dem Smæk under Sædet — ad andre truede hun med Fingeren og satte de uartigste i Skammekrogen.

De undervisningsdygtige aandssvage deler vi herhjemme i 2 Grupper: theoretiske og praktiske og klassificerer dem i tre Afdelinger, theoretiske, praktiske og Arbejdsklasser. I Amerika klassificeres de tilsvarende i high-grade, middle-grade og low-grade Klasser. De har Skoleundervisning indrettet efter deres forskellige Kapaciteter, i hvilken Artikulation, Sløjd, Gymnastik, Anskuelsesundervisning og Virksomhedsøvelser spille Hovedroller.

De praktiske, middle-grade Børn er sløve, søvnige, langsomme og godmodige. De husker nogenlunde, hvad de langt om længe har lært. At læse og skrive lærer kun et Mindretal af dem, men til at udrette lettere Husgerning eller Haandværk som Maattefletning, Kurvemagerarbejde o. s. v. kan mange oplæres. Dog maa alt deres Arbejde ske under Tilsyn, og Arbejdsanstalten er, naar de vokser til, det rette Hjem for de fleste af dem.

De theoretiske, »high-grade« Børn er sædvanlig flygtige, irritable og nervøse; ofte er ogsaa Mangelen hos dem saa lille, at den ved en flygtig Betragtning slet ikke opdages. Den bestaar maaske kun i Mangel paa Dømmekraft og Forstaaelse af moralsk Ansvar, paa Kraft til at tage Kampen op med Samfundets moralske Farer. Mellem dem findes ogsaa Børn, der har levet under Forhold, der virkede hæmmende paa deres Udvikling og sløvede dem, men som under Anstaltens opdragende Indflydelse ofte kan udvikles til at kunne ernære sig selv og gaa ud i Livet.

Og mellem disse findes da — og navnlig i Amerika — den sorgeligste Type blandt de abnorme Klasser, den moralsk defecte, the moral imbecile. Den moralske Defect viser sig navnlig i uforstaaelige og ubegrundede Anfald af Raseri og Gnavenhed, i Løgnagtighed, uden at noget Maal dermed er tilsigtet, eller i Stjælen af Ting, som Tyven maaske slet